

855

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 25 czerwca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych²⁾

Na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w podziemnych zakładach górniczych (Dz. U. Nr 139, poz. 1169 oraz z 2006 r. Nr 124, poz. 863) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu rozporządzenia dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 134, z późn. zm.).”;

2) po § 28 dodaje się § 28a w brzmieniu:

„§ 28a. Wyrobiska korytarzowe oznakowuje się zgodnie z ustaleniami kierownika ruchu zakładu górniczego, w sposób umożliwiający orientację osobom przebywającym w tych wyrobiskach.”;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 22 grudnia 2009 r. pod numerem 2009/0697/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489.

3) w § 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oddanie do ruchu podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego, obiektów zakładu górniczego stanowiących ściany prowadzone w warunkach specjalnych oraz obiektów zakładu górniczego stanowiących oddziały eksploatujące partie złóż rud miedzi w warunkach specjalnych wymaga uzyskania zezwolenia wydanego przez właściwy organ nadzoru górniczego.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Do ścian prowadzonych w warunkach specjalnych zalicza się ściany:

1) wyposażone w obudowę indywidualną, mające nachylenie powyżej 35° lub wysokość powyżej 3 m,

2) prowadzone z ugięciem stropu,

3) prowadzone w warunkach zagrożenia:

a) tapaniami trzeciego stopnia,

b) metanowego czwartej kategorii,

c) wodnego trzeciego stopnia,

d) wyrzutami gazów i skał,

4) zaprojektowane z zastosowaniem niestosowanego dotychczas w danym zakładzie górniczym systemu wybierania,

5) prowadzone w strefie oddziaływania eksploatacji prowadzonej w sąsiednim zakładzie górniczym,

6) prowadzone w sąsiedztwie pola pożarowego,

7) prowadzone po wystąpieniu w ścianie zawalu, tąpnięcia, pożaru, wybuchu pyłu węglowego, wybuchu metanu, wyrzutu gazów i skał oraz wdarcia wody,

8) prowadzone poniżej poziomu udostępnienia.

6. Do oddziałów eksploatujących partie złóż rud miedzi w warunkach specjalnych zalicza się oddziały:

1) o nachyleniu powyżej 15°,

2) w filarze o szerokości poniżej 350 m,

3) w warunkach zagrożenia:

a) tapaniami trzeciego stopnia,

b) wodnego trzeciego stopnia,

4) w których wystąpiło tąpnięcie, zawal lub wdarcie wody,

5) zaprojektowane z zastosowaniem niestosowanego dotychczas w danym zakładzie górniczym systemu wybierania lub odmiany tego systemu.”;

4) § 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„§ 32. 1. Wymagania określone w § 30 i 31 stosuje się również w przypadku wprowadzenia istotnych zmian konstrukcyjnych lub zmian warunków eksploatacji obiektów, maszyn i urządzeń, o których mowa w § 30 ust. 1.

2. Za istotną zmianę konstrukcyjną lub zmianę warunków eksploatacji uważa się odpowiednio zmianę parametrów konstrukcyjnych lub warunków prowadzenia ruchu, które zostały zawarte w dokumentacjach technicznych i w zezwoleniu, o którym mowa w § 30 ust. 1.

§ 33. Właściwy organ nadzoru górniczego może przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w § 30 ust. 1, wydać postanowienie o przeprowadzeniu próbnego ruchu obiektów, maszyn i urządzeń, określając jego zakres i sposób kontroli oraz uzależniając wydanie zezwolenia od uzyskanych wyników.”;

5) § 82 otrzymuje brzmienie:

„§ 82. 1. Szyb (szybik) likwiduje się przez całkowite zasypanie (wypełnienie) materiałem dobranym odpowiednio do warunków geologicznych, z uwzględnieniem:

1) hydrogeologicznych i gazowych warunków występujących w obrębie szybu,

2) zagrożenia metanowego i pożarowego,

3) sposobu zabezpieczenia poszczególnych poziomów na podszybiach,

4) sposobu likwidacji zbrojenia szybu i urządzeń szybowych,

5) rodzaju i sposobu zamknięcia (zabezpieczenia) wylotu szybu,

6) sposobu przewietrzania szybu przed rozpoczęciem jego likwidacji i w czasie likwidacji szybu,

7) wpływu innych zagrożeń występujących po likwidacji szybu w odniesieniu do powierzchni i sąsiednich zakładów górniczych.

2. Roboty związane z likwidacją szybu (szybiku) prowadzi się pod nadzorem osoby dozorującej ruch wyznaczonej przez kierownika ruchu zakładu górniczego.

3. Zamknięcie (zabezpieczenie) wylotu szybu (szybiku) wykonuje się zgodnie z aktualną wiedzą i sztuką budowlaną.

4. W uzasadnionych przypadkach:

1) szyb może być likwidowany przez zamknięcie w wyrobiskach łączących się z szybem odpowiednio wytrzymałymi tamami wykonanymi z materiałów niepalnych,

2) szybik może być likwidowany przez zamknięcie na zrębie podwójnymi stałymi pomostami, a w wyrobiskach łączących się z szybikiem — odpowiednio wytrzymałymi tamami wykonanymi z materiałów niepalnych.

5. Zlikwidowany szyb (szybik) oznacza się na mapach sytuacyjno-wysokościowych oraz w terenie, a także powiadamia się właściwy organ gminy o lokalizacji szybu (szybiku), sposobie jego likwidacji i zamknięciu (zabezpieczeniu) jego wylotu.”;

6) uchyla się § 100 i 105;

7) w § 272 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kierownik ruchu zakładu górniczego może zezwolić na zastąpienie metanomierza określonego w ust. 1 czujnikiem metanometrii automatycznej, zabudowanym pod stropem wyrobiska w odległości nieprzekraczającej 2 m od czoła przodka i powodującym wyłączenie urządzeń elektrycznych w drążonym wyrobisku w czasie nie dłuższym niż 5 sekund po przekroczeniu zawartości 1 % metanu.”;

8) w § 314 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli strefy zabezpieczające są opylane pyłem kamiennym, zawartość części niepalnych stałych w pyłe kopalnianym w strefie zabezpieczającej, oznaczona zgodnie z Polskimi Normami lub oznaczona przy użyciu przeznaczonych do tego celu przyrządów o dokładności wskazań do 3 %, powinna wynosić co najmniej:

1) 70 % w polach niemetanowych,

2) 80 % w polach metanowych.”;

9) w § 328 w ust. 3 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w zakładach górniczych wydobywających rudy miedzi:

a) lokalizację komór funkcyjnych w sąsiedztwie pól eksploatacyjnych,

b) określenie planowanych działań profilaktycznych w przypadku stwierdzenia wzrostu zagrożenia tąpnięciami.”;

10) w § 440 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wymagania w zakresie bezpieczeństwa użytkowania oraz oceny stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.”;

11) § 673 otrzymuje brzmienie:

„§ 673. 1. W zakładzie górniczym utrzymuje się co najmniej jeden punkt pierwszej pomocy czynny podczas każdej zmiany roboczej, odpowiednio wyposażony, w tym w sprzęt reanimacyjny oraz pozwalający na bezpieczny transport rannego lub chorego.

2. Pracowników zatrudnionych w ruchu zakładu górniczego szkoli się w zakresie udzielania pierwszej pomocy.
  3. Na każdej zmianie roboczej w oddziale zatrudnia się co najmniej jedną osobę przeszkoloną i posiadającą odpowiednie wyposażenie w zakresie udzielania pierwszej pomocy, w tym reanimacji.
  4. Osoba przebywająca w wyrobisku powinna mieć przy sobie sterylne opatrunek.
  5. W zakładach górniczych likwidowanych i zakładach górniczych prowadzących roboty podziemne z zastosowaniem techniki górniczej kierownik ruchu zakładu górniczego może odstąpić od wymagań określonych w ust. 1 i 2, pod warunkiem wprowadzenia innych działań w zakresie udzielania pierwszej pomocy, stosownych do zagrożeń występujących w tym zakładzie.
  6. Jeżeli pracownik ulegnie wypadkowi przy pracy lub zachoruje, osoba znajdująca się w pobliżu pracownika niezwłocznie udziela mu pierwszej pomocy lub niezwłocznie powiadamia osobę, o której mowa w ust. 3, oraz powiadamia najbliższą osobę dozoru ruchu lub dyspozytora ruchu.”;
- 12) w załączniku nr 4 do rozporządzenia pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wymagania w zakresie bezpieczeństwa użytkowania oraz oceny stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej.**
- 4.1. Wymagania w zakresie bezpieczeństwa użytkowania sekcji obudowy zmechanizowanej.
    - 4.1.1. W wyrobiskach ścianowych o nachyleniu podłużnym powyżej 12° stosuje się urządzenia zabezpieczające sekcje obudowy zmechanizowanej przed zsuwaniem się oraz umożliwiające okresową korekcję położenia tych sekcji.
    - 4.1.2. Sekcje obudowy zmechanizowanej przystosowuje się do zabudowy opraw oświetleniowych i instalacji elektrycznej.
    - 4.1.3. Sposób połączenia elementów sekcji obudowy zmechanizowanej uniemożliwia ich samoczynne odłączanie.
    - 4.1.4. Sekcje obudowy zmechanizowanej wyposaża się w niezbędne uchwyty do mocowania urządzeń pomocniczych służących do podnoszenia i przemieszczania ciężkich elementów w wyrobisku ścianowym; instrukcja obsługi określa wartości maksymalnych sił, jakimi można obciążyć uchwyty, ze współczynnikiem bezpieczeństwa wynoszącym co najmniej 4.
    - 4.1.5. Elementy sekcji obudowy zmechanizowanej o masie powyżej 40 kg wyposaża się w uchwyty transportowe i montażowe; instrukcja obsługi określa współrzędne środka ciężkości sekcji obudowy zmechanizowanej oraz jej elementów.
    - 4.1.6. Układ hydrauliczny sekcji obudowy zmechanizowanej umożliwia:
      - 1) pomiar ciśnienia w każdym stojaku sekcji obudowy zmechanizowanej,
      - 2) odłączenie sekcji obudowy zmechanizowanej od przewodów magistralnych i rozładowanie ciśnienia.
    - 4.1.7. Remont sekcji obudowy zmechanizowanej oraz elementu tej sekcji polega na odtworzeniu parametrów użytkowych tej sekcji albo jej elementu, bez zmiany dotychczasowej konstrukcji. Remont sekcji obudowy zmechanizowanej oraz elementu tej sekcji może być wykonywany przez producenta obudowy zmechanizowanej, podmiot posiadający jego upoważnienie lub podmiot posiadający ocenę zdolności do wykonywania tego remontu, wydaną przez jednostkę notyfikowaną w zakresie obudów zmechanizowanych.
    - 4.1.8. Modernizacja sekcji obudowy zmechanizowanej polega na wprowadzeniu w niej zmian konstrukcyjnych.
    - 4.1.9. Do elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej należą:
      - 1) stropnica,
      - 2) spągница,
      - 3) osłona odzawałowa,
      - 4) łączniki układu lemniskatowego,
      - 5) stojaki i podpory stropnic,
      - 6) sworznie łączące elementy podstawowe, z wyjątkiem sworzni łączących stojaki z konstrukcją obudowy.
    - 4.1.10. Każdy element podstawowy sekcji obudowy zmechanizowanej oznakowuje się trwale i jednoznacznie.
    - 4.1.11. Użytkownik sekcji obudowy zmechanizowanej prowadzi ewidencję elementów podstawowych tej sekcji określając co najmniej:
      - 1) nazwę producenta,
      - 2) rok produkcji,
      - 3) rok, w którym wykonano remont,
      - 4) zakres remontu,
      - 5) podmiot, który wykonał remont,
      - 6) rok, w którym wykonano modernizację,
      - 7) zakres modernizacji,
      - 8) podmiot, który wykonał modernizację,
      - 9) wielkości wybiegu ścian, w których był stosowany element podstawowy sekcji obudowy zmechanizowanej.
    - 4.1.12. Ewidencja elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej może być prowadzona w systemie teleinformatycznym, jeżeli:
      - 1) wprowadzanie informacji do systemu jest możliwe wyłącznie przez osoby uprawnione przy użyciu identyfikatorów,

- 2) informacje zabezpiecza się przed zniszczeniem lub zniekształceniem oraz okresowo archiwizuje się na zewnętrznych informatycznych nośnikach danych, z częstotliwością i w sposób ustalony przez kierownika działu energomechanicznego.
- 4.1.13. Użytkowane sekcje obudowy zmechanizowanej, dla których od roku produkcji upłynęło do 10 lat, podlegają kontroli:
    - 1) codziennej, przeprowadzanej przez osoby obsługujące,
    - 2) miesięcznej, przeprowadzanej przez wyznaczoną osobę dozoru ruchu o specjalności mechanicznej.
  - 4.1.14. Użytkowane sekcje obudowy zmechanizowanej, dla których od roku produkcji upłynęło powyżej 10 lat, podlegają kontroli:
    - 1) codziennej, przeprowadzanej przez osoby obsługujące,
    - 2) miesięcznej, przeprowadzanej przez osoby wyższego dozoru ruchu o specjalności mechanicznej oraz specjalności górniczej.
  - 4.1.15. Kierownik działu energomechanicznego ustala zakres kontroli użytkowanych sekcji obudowy zmechanizowanej; zakres ten obejmuje sprawdzenie co najmniej:
    - 1) odkształceń,
    - 2) występowania pęknięć,
    - 3) szczelności układu hydraulicznego,
    - 4) występowania innych uszkodzeń.
  - 4.1.16. Wyniki kontroli użytkowanych sekcji obudowy zmechanizowanej zapisuje się:
    - 1) w przypadku kontroli codziennej — w książce raportowej,
    - 2) w przypadku kontroli miesięcznej — w książce kontroli obudowy zmechanizowanej, której wzór ustala kierownik działu energomechanicznego.
  - 4.1.17. Osoby wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu górniczego przeprowadzają po zakończeniu eksploatacji ściany analizę:
    - 1) dotychczasowego przebiegu użytkowania sekcji obudowy zmechanizowanej, z uwzględnieniem wykonanych remontów i modernizacji tej sekcji,
    - 2) wyników kontroli codziennych i miesięcznych.
  - 4.1.18. Wyniki analizy, o której mowa w pkt 4.1.17, zamieszcza się w raporcie.
  - 4.1.19. Zakres analizy, o której mowa w pkt 4.1.17, oraz wzór raportu, o którym mowa w pkt 4.1.18, ustala kierownik działu energomechanicznego.
  - 4.1.20. Raport, o którym mowa w pkt 4.1.18, przechowuje się wraz z książką kontroli obudowy zmechanizowanej.
  - 4.2. Ocena stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej.

Po zakończeniu eksploatacji ściany, a przed zabudowaniem sekcji obudowy zmechanizowanej w następnej ścianie, sekcję tę poddaje się ocenie stanu technicznego według kryterium zgodności z danymi zawartymi w instrukcji obsługi, dokumentacji wykonawczej oraz dokumentacji remontowej.
  - 4.2.1. Tryb oceny stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej.
    - 4.2.1.1. Ocenę stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej przeprowadza się na podstawie raportu, o którym mowa w pkt 4.1.18.
    - 4.2.1.2. Ocenę stanu technicznego, z wyjątkiem czynności określonych w pkt 4.2.2.1 ppkt 2 oraz badań w akredytowanym laboratorium badawczym, o których mowa w pkt 4.2.3.1 w pozycji 5 tabeli, przeprowadza komisja powołana przez kierownika ruchu zakładu górniczego, w której skład wchodzi przedstawiciele:
      - 1) zakładu górniczego,
      - 2) jednostki notyfikowanej w zakresie obudów zmechanizowanych,
      - 3) producenta, a w przypadku sekcji obudowy zmechanizowanej poddanej remontowi — podmiotu, który wykonał remont.
    - 4.2.1.3. Stosuje się następujące metody oceny stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej:
      - 1) przegląd techniczny,
      - 2) badanie techniczne.
  - 4.2.2. Przegląd techniczny.
    - 4.2.2.1. Podczas przeglądu technicznego sprawdza się co najmniej:
      - 1) szczelność układu hydraulicznego,
      - 2) ciśnienie otwarcia i zamknięcia zaworów ograniczających ciśnienie w stojakach i podporach stropnicy,
      - 3) stan spoin elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej,
      - 4) stan elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej, w szczególności występowanie odkształceń i pęknięć,
      - 5) stan połączeń przegubowych elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej.
    - 4.2.2.2. Czynności, o których mowa w pkt 4.2.2.1 ppkt 1 i 3–5, są przeprowadzane wizualnie w odniesieniu do każdej sekcji obudowy zmechanizowanej, natomiast czynność, o której mowa w pkt 4.2.2.1 ppkt 2, jest przeprowadzana w akredytowanym laboratorium badawczym na próbie liczącej co najmniej 10 zaworów.

- 4.2.2.3. Z przeprowadzonego przeglądu technicznego komisja, o której mowa w pkt 4.2.1.2, sporządza sprawozdanie.
- 4.2.2.4. Sprawozdanie, o którym mowa w pkt 4.2.2.3, przechowuje się wraz z książką kontroli obudowy zmechanizowanej.

4.2.3. Badanie techniczne.

- 4.2.3.1. Liczbę sekcji obudowy zmechanizowanej poddanych badaniu technicznemu w zależności od liczby lat od roku ich produkcji określono w tabeli.

Poz.	Liczba lat od roku produkcji sekcji obudowy zmechanizowanej	Liczba sekcji obudowy zmechanizowanej poddanych badaniu technicznemu
1	2	3
1	do 5 lat	wszystkie sekcje obudowy zmechanizowanej, w których stwierdzono pęknięcia w elementach podstawowych (w tym pęknięcia spoin)
2	do 10 lat	jedna sekcja obudowy zmechanizowanej wytypowana przez komisję, o której mowa w pkt 4.2.1.2, oraz wszystkie sekcje obudowy zmechanizowanej, w których stwierdzono pęknięcia w elementach podstawowych (w tym pęknięcia spoin)
3	do 15 lat	dwie sekcje obudowy zmechanizowanej wytypowane przez komisję, o której mowa w pkt 4.2.1.2, oraz wszystkie sekcje obudowy zmechanizowanej, w których stwierdzono pęknięcia w elementach podstawowych (w tym pęknięcia spoin)
4	do 20 lat	cztery sekcje obudowy zmechanizowanej wytypowane przez komisję, o której mowa w pkt 4.2.1.2, oraz wszystkie sekcje obudowy zmechanizowanej, w których stwierdzono pęknięcia w elementach podstawowych (w tym pęknięcia spoin)
5	powyżej 20 lat	cztery sekcje obudowy zmechanizowanej wytypowane przez komisję, o której mowa w pkt 4.2.1.2, oraz wszystkie sekcje obudowy zmechanizowanej, w których stwierdzono pęknięcia w elementach podstawowych (w tym pęknięcia spoin), oraz dodatkowo jedna sekcja wytypowana przez komisję, o której mowa w pkt 4.2.1.2, przekazywana do badań w akredytowanym laboratorium badawczym

Za rok produkcji sekcji obudowy zmechanizowanej, o którym mowa w tabeli, przyjmuje się rok produkcji najstarszego elementu podstawowego tej sekcji.

W przypadku braku możliwości określenia roku produkcji sekcji obudowy zmechanizowanej liczbę sekcji poddanych badaniu technicznemu wyznacza się zgodnie z pozycją 5 tabeli.

W przypadku przewidywanego zabudowania w następnej ścianie sekcji obudowy zmechanizowanej o różnych latach produkcji, liczbę sekcji obudowy zmechanizowanej poddanych badaniu technicznemu ustala się według pozycji w tabeli dotyczącej najstarszej sekcji.

- 4.2.3.2. Komisja, o której mowa w pkt 4.2.1.2, wskazuje sekcje obudowy zmechanizowanej, które będą poddane badaniu technicznemu, na podstawie raportu, o którym mowa w pkt 4.1.18, oraz sprawozdania, o którym mowa w pkt 4.2.2.3.
- 4.2.3.3. Podczas badania technicznego sprawdza się co najmniej:

- 1) odchylenia prostoliniowości elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej,

- 2) wymiary komponentów połączeń przegubowych elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej,

- 3) grubości blach i tężników elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej,

- 4) metodami nieniszczącymi — stan spoin elementów podstawowych sekcji obudowy zmechanizowanej,

- 5) stan elementów hydrauliki siłowej.

- 4.2.3.4. Z przeprowadzonego badania technicznego komisja, o której mowa w pkt 4.2.1.2, sporządza sprawozdanie.

- 4.2.3.5. Sprawozdanie, o którym mowa w pkt 4.2.3.4, przechowuje się wraz z książką kontroli obudowy zmechanizowanej.

- 4.2.4. Komisja, o której mowa w pkt 4.2.1.2, na podstawie raportu, o którym mowa w pkt 4.1.18, oraz sprawozdań, o których mowa w pkt 4.2.2.3 i 4.2.3.4, sporządza protokół, w którym dokonuje oceny stanu technicznego sekcji obudowy zmechanizowanej oraz określa warunki, których spełnienie umożliwia zabudowanie sekcji obudowy zmechanizowanej w następnej ścianie.

4.2.4.1. Protokół, o którym mowa w pkt 4.2.4, przechowuje się wraz z książką kontroli obudowy zmechanizowanej.

4.2.5. Przed zabudowaniem sekcji obudowy zmechanizowanej w następnej ścianie kierownik ruchu zakładu górniczego potwierdza spełnienie warunków zawartych w protokole, o którym mowa w pkt 4.2.4.

4.2.5.1. Dokument zawierający potwierdzenie, o którym mowa w pkt 4.2.5, przechowuje się wraz z książką kontroli obudowy zmechanizowanej.”;

13) w załączniku nr 5 do rozporządzenia:

a) w pkt 2.1.4 ppkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zawartość metanu mierzona czujnikiem metanometrii automatycznej zabudowanym pod stropem wyrobiska w odległości nieprzekraczającej 2 m od czoła przodka i powodującym wyłączenie kombajnu:

a) w przypadku urabiania kombajnem wyposażonym w wewnętrzne układy zraszania noży — nie przekracza 1 %,

b) w przypadkach niewymienionych w lit. a — nie przekracza 0,5 %,”

b) pkt 2.1.5 otrzymuje brzmienie:

„2.1.5. Niezależnie od środków, o których mowa w pkt 2.1.3 i 2.1.4, dobiera się i stosuje następujące środki zabezpieczające:

1) w zakresie przewietrzania i zwalczania zagrożeń metanowych:

a) urządzenia wentylacji pomocniczej dla rozrzedzenia metanu w strefie przodka lub zapobiegania tworzeniu się lokalnych nagromadzeń metanu,

b) niezależne przewietrzanie wyrobiska eliminujące możliwość dopływu metanu z prądem powietrza z innych przodków lub z innych źródeł wydzielania,

c) zwiększenie intensywności odmetanowania,

d) wyznaczenie dodatkowych punktów pomiaru metanu przez metaniarzy, przodowych, osoby dozoru ruchu oraz odpowiednie do stopnia zagrożenia zwiększenie częstotliwości pomiaru zawartości metanu,

e) zastosowanie wyprzedzających otworów badawczych w przypadku zbliżania się do spodziewanych zaburzeń geologicznych,

2) w zakresie zwalczania iskier mechanicznych podczas urabiania zwięzłych skał o dużej i średniej skłonności do iskrzenia:

a) dodatkowe dysze i urządzenia zraszające,

b) wyposażenie przodków chodnikowych w urządzenia umożliwiające natychmiastowe zlewanie wodą urabianych skał i czoła przodka, w szczególności z użyciem węży przeciwpożarowych,

c) dostosowanie przybierki do rodzaju występujących skał w stropie lub spągu, w celu eliminowania urabiania zwięzłych skał,

3) w zakresie nadzoru i kontroli przez osoby dozoru ruchu — ustalenie zwiększonej częstotliwości kontroli prowadzenia robót górniczych, stanu przewietrzania, zagrożeń metanowych, zabezpieczeń metanometrycznych i stanu organu urabiającego kombajnu, z uwzględnieniem skuteczności działania urządzeń zraszających.”,

c) w pkt 4.2.4 dodaje się ppkt 6 w brzmieniu:

„6) upodatkia się krawędź calizny przy zrobach pola eksploatacyjnego na głębokość zapewniającą łagodne ugięcie stropu.”,

d) w pkt 4.2.16.1 dodaje się ppkt 8 w brzmieniu:

„8) korytarzowych, wykonanych w części złoża znajdującego się w zasięgu oddziaływania sąsiednich frontów eksploatacyjnych.”,

e) w pkt 4.2.16.2 uchyla się ppkt 1,

f) po pkt 5.1.7 dodaje się pkt 5.1.8 w brzmieniu:

„5.1.8. Sprzęt przeciwpożarowy oznakowuje się trwale i w odpowiednich miejscach. Wymagania dotyczące oznakowania sprzętu przeciwpożarowego określają przepisy o ochronie przeciwpożarowej oraz Polskie Normy.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *W. Pawlak*